

J. Ferrater Mora

1518 WILLOWBROOK LANE, VILLANOVA, PA. 19085

7 desembre, 1987

Estimat Antoni:

Tot just arribat de Miami ("Miami Vice"), trobo la teva carta del 22 de novembre. M'apresso a contestar-la.

Respecte al mot 'atharó', no tinc inconvenient en reconèixer que no he pogut esbrinar què dintre podia significar. Quant a una "nota divertida" referint-se a algun mot grec, no es facil perquè el mot grec més pròxim a 'atharó' es atharós, ἄθαρως que vol dir, 'd'una manera poruca'. Potser es podria dir el següent:

'Atharó': transcripció d'un mot grec inexistent, relacionat amb el mot (d'origen egipci) athàra, ἄθαρα o bullit de farina. 'Atharó' vol dir, d'acord amb la cèlebre frase d'*Alice in Wonderland* (segons la qual els mots volen dir el que hom vol que diguin), 'el bullit' (en el sentit figurat de 'enrenou' i concretament de 'Gran Enrenou Universal'). En Ferrater Mora s'entrenia de vegades en barrejar l'erudició amb la fantasia, com es pot veure en l'Apèndix 4 ("Fragment d'una carta de J. Ferrater Mora") del llibre de Xavier Benguerel, *Memòria d'un exili*. Xile 1940-1952 (Edicions 62, 1982, pàgines 287-288).

Fes el que et sembli millor.

El mot 'consumat' en la frase 'el casament ha estat consumat' vol dir simplement 'el casament va tenir lloc'. No res de sentits bíblics o jurídic.

Suposo que a Barcelona enlestiras el *Joc de cartes* i que aviat tots el podrem veure.

Gràcies per la teva propaganda del meu nom i de les meves obres *chez* José María Rodríguez Méndez. Pel que veig de la poca (potser nula) ressonància dels meus llibres, filosòfics i no filosòfics, la necessito (la propaganda) amb certa urgència.

Quant al poc interès dels mitjans de comunicació britànics per Catalunya i per l'Honorable Pujol, no cal sorprendre's. En primer lloc, als mitjans de comunicació (britànics i no britànics) els hi queda poc espai després de donar notícies de la Di, de la Fergie (o, en aquest país, d'Elizabeth Taylor o Madonna), etc. En segon lloc, per a que es parli de Catalunya (o de qualsevol altre país) es necessari, com dius, fer moltes bestieses. Una de les poques vegades (potser la única vegada) que vaig parlar amb l'Honorable Pujol, em va preguntar que deien als Estats Units dels catalans. Vaig respondre: 1. No diuen absolutament res. 2. Tampoc no diuen res del 99% del restant de la humanitat. 3. Si l'Honorable vol que parlin dels catalans, caldrà que organitzi bandes terroristes o cosa semblant. 4. De fet, no es mala cosa que no es parli de

nosaltres; vol dir que som gent (relativament) civilitzada. Tampoc no es parla dels noruecs o (llevat per motius bancaris) dels suïssos.

Fins ara no sembla que *El juego de la verdad* interessi a cap editor barceloní. Si segueix així, sortirà a Madrid l'any que ve. La meua agent literària a Nova Iork em diu que "there is at last interest in *El juego de la verdad*."

Let's keep our (mine) fingers crossed.

Bones festes i bon any nou! Una forta abraçada

Joyman,